

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

3 Vtrum fidei possit subesse falsum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](#)

QVAEST. I.

calicem continere corpus, & sanguinem Christi, dum sacerdos dicat, Libera me per hoc facrōfūctum corpus, & sanguinem tuum a cunctis iniurias &c. Verba enim ex exercitu absolute proīca, sunt signa interioris mentis absolute credentis & venerati: exempla sunt cogitata. Nam manifeste adoramus summum Pontificem & similiarem.

¶ 3 Præt. Fides antiquorū fuit, q̄ Christus esset nasciturus, & hēc fū des durauit in multis vīs; ad preditionē Euangeliū; sed Christo iam nato, ēt antequam predicare inciperit, fālsum erat Christū naſciſturū; ergo fidei p̄ subſeſe fālſū.
¶ 4 Præt. Vnum de pertinētib, ad fidem est, vt aliquid credat, sub ſacramento altaris uerum corpus Christi contineri: Potest autē coṭtingere, q̄n non recte cōlecratur, q̄ non est ibi uerum corpus Christi, ſed ſolum panis. ergo fidei poſt ſubſeſe fālſū.

ab aliore, & conice
re sacramenta, & alia
huiusmodi facere, p-
per simile dubium, si
ipse est vere baptizatus,
& tunc ordinatus,
& propter dubium
de sacerdote. Hec
enim omnia penderet
ex intentione minis-
tri Ecclesiae, siue
fidelium laudum.

RE^SON. Dicendum, q̄ nihil subest alii potest, uel habitui aut etiam actui, nisi immediate ratione formalis obiecti, sicut color uideri^a non potest, nisi per lucē*: & conclusio sciri nō pot, nisi per medium demonstrationis. * **D**ictum est autem, q̄ ratio formalis obiecti fidei est ueritas prima: vnde nihil potest cadere sub fide, nisi inquantum stat sub ueritate prima, sub qua nullum falsum stare pot: sicut nec nō ens sub ente, nec malum sub bonitate. Vnde relinquitur, quod fidei non potest subsistere aliquod falsum.

AD PRIMVM ergo dicendum, q̄ quia uerū est bonū intellectus, nō aut̄ est bonū appetitū uitritus, ideo oīs uitritus q̄ē perficiūt intellectum, excludunt tota liter faliū; quia de rōbe uitritus est, q̄ fē habeat solū ad bonū. Virtutes autem perficiētes partim appetitūam non excludunt tota liter faliū. Potest enim aliquis s̄m iustitiam, aut temperanītā age re, habens aliquam falsam opinio-

*¶ Super Questionis pri
ma Articulum quartum.*

In articulo quarto dubium non disimulandum occurrit de responsione ad secundum, quomodo scilicet distinctio ibi facta cum suis membris veritetur in propposito. Nam ly de rebus, seu esse uolum, aut luminis uincoe in utroque membro, aut secundum diuersem significacionem. Si fumitur eodem modo, se uirum primo, quod propter miracula uisa homine uidetur, id est cui denter cognoscere ea, que sunt fidei, esse credibilita, & consequenter esse uera. Hoc autem est fallitum ergo. Probarum sequentia: quia evidentia de credibilitate illorum inferat necessario evidentiā, & illis assentientēs est ut ueris absq; formidine alterius partis. Hoc aut nihil aliud est, q; habere evidentiā, q; illa sunt uera, quamvis incognita factum scipia nobis. Sic uestis quadraturam circuli

F esse scibilem, quam non licet, habet eviden-
tia circuli est scibilis, & in se veraquam non fr
ipsum nobis adhuc nota. Falta autem coequentur
quod intellectus videntis miracula, puta, Lazarum
conuincebatur ex evidentiad credendum Cun-

gcharitatis appetituā partē nō est
similis ratio de eis. Neq; etiā spēi
subest falso. Non n. aliquis spe-
rat se habiturum int̄a eternā p̄n
propriam pt̄atem (hoc n. eset pre-
sumptionis) sed fīm auxilium gra-
tiae, in qua fī perseuerauerit omni-
no & infallibiliter uitam eternam
consequetur. Similiter ēt ad chari-
tatem pertinet diligere Deum in
quocunq; fuerit. vnde non refert
ad charitatem utrum in isto sit
Deus qui propter Deū diligitor.

AD SECUNDVM dicendum, q
Deū non incarnari f'm se confide
ratum, sicut possibile, etiam post
tempus Abrae: sed f'm q' cadit sub
presencia diuinā, habet quādam
necessitatē infallibiliter vt in
primo dīcūm exstet. & hoc modo
cadit sub fide. Vnde prout cadit
sub fide, non potest esse falsum.

AD TERTIUM dicendū, q̄ hoc
ad fidem credētis pertinet bar poſt
Christi nativitatē, q̄ credere cū
quandoq; nati: fed illa determi-
natio tēporis, in qua decipiebat,
non erat ex fide, sed ex coēctura
humana. Possibile est n. ex conie-
cta humana hoc ēm fidelē falso
aliquid estimare. sed q̄ ex fide fal-
sum ēstmet, hoc ēst impossibile.

AD QUARTVM dicens, quod
fides credentis nō refertur ad has
species panis, uel illas: sed ad hoc,
quod uerum corpus Christi sit
sub speciebus panis sensibilis,
quando reūte fuerit consacratum.
Vnde si non sit reūte consacratus,
fidei non suberit propter hoc
fallum.

ARTICVLVS I.III.

Vitrum obiectum fidei possit esse aliquid visum.

AD Q V A R T U M sic procedi-
tur. Videtur, quod obie-
ctum fiduciātūliquid uisum. Dicit
enim Dñs Thomā, Ioa. 20. Quia
uidisti me Thoma, credidisti. er-
go & decedemus effusio, & fides.

ita sit (posunt enim omnes mentiri) habent
quod ira est credibile, iudicabileque ab
formidine.

¶ Præmittendum est secundo, qd. videtur, in proposito tota latitudine iusionis, ita qd. non refringimus ad fedem quocunque modo falacrum iudicium. Dicere non solum sensibile proprium, sed &c. per se est in vlt. libri de cuius. Dei cap. 3. corporaliter obnoxia ubique praesentem credit, sicut homines mortali credimus iudicare, sed uidemus.